

Sygnatura akt XI C 695/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 23 stycznia 2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu XI Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący:SSR Małgorzata Dasiewicz - Kowalczyk

Protokolant:Magdalena Truszkowska

po rozpoznaniu w dniu 09 stycznia 2013 r. we Wrocławiu

sprawy z powództwa P. U.

przeciwko (...) sp. z o.o. we W.

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej (...) sp. z o.o. we W. na rzecz powoda P. U. kwotę 359,00 zł (trzysta pięćdziesiąt dziewięć złotych 00/100) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 24.02.2012r do dnia zapłaty;

II. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 30,00 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sygn. akt XI C 695/12

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 27 lutego 2012 r. powód P. U. wniósł o zasądzenie od strony pozwanej (...) Sp. z o.o. we W. zapłaty kwoty 359 zł od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty oraz kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód podał, że w dniu 7 grudnia 2010 r. zakupił u strony pozwanej obuwie sportowe marki A. (...). Przed upływem pierwszego roku użytkowania pojawiły się w nim wady w postaci odklejenia się materiału od cholewki oraz odklejenia się cholewki od podeszwy. W dniu 18 listopada 2011 r. powód dokonał zgłoszenia reklamacyjnego żądając naprawy lub wymiany obuwia. Pomimo upływu 14-dniowego terminu strona pozwana nie ustosunkowała się do reklamacji, wobec czego zdaniem powoda przyjąć należało, iż została ona uwzględniona. Dopiero po upływie 14-dniowego terminu powód został poinformowany telefonicznie, że reklamacja została uwzględniona i dokonano naprawy obuwia. Towar powód odebrał w dniu 9 grudnia 2011 r. Po odebraniu obuwia okazało się, że naprawa nie została dokonana, gdyż po kilku minutach użytkowania zgodnie z przeznaczeniem „naprawione” wady ujawniły się ponownie. W dniu 30 grudnia 2011 r. powód podniósł, iż ponownie zgłosił reklamację żądając wymiany lub zwrotu pieniędzy. Jednakże tym razem, pomimo zgłoszenia tych samych wad co poprzednio, reklamacja została odrzucona. Powód wskazał, iż pismem z dnia 19 stycznia 2012 r. odstąpił od umowy sprzedaży z dnia 7 grudnia 2010 r. i wezwał stronę pozwaną do zwrotu ceny w kwocie 359 zł. Strona pozwana podtrzymała swoje dotychczasowe stanowisko i stwierdziła, iż dokonała naprawy grzecznościowo i w związku z tym nie było podstaw do uznania reklamacji.

W dniu 9 marca 2012 r. tut. Sąd wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym zasadzając w całości kwotę dochodzoną pozwem.

Strona pozwana złożyła sprzeciw od nakazu zapłaty wnosząc o oddalenie powództwa.

W uzasadnieniu sprzeciwu strona pozwana podniosła, iż żądanie jest bezzasadne gdyż powód nie miał podstaw do zgłoszenia reklamacji. Nie wystąpiła bowiem niezgodność towaru konsumpcyjnego z umową ponieważ uszkodzenia obuwia miały charakter mechaniczny.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 7 grudnia 2010 r. P. U. zakupił w (...) Sp. z o.o. we W., obuwie sportowe marki A. (...) za kwotę 359 zł. Powód użytkował obuwie zgodnie z jego przeznaczeniem tj. do gry w piłkę nożną halową. P. U. dokonując zakupu tych butów kierował się opiniami, że są to najlepsze buty do gry w piłkę halową przeznaczone dla zawodowców. Powód zakupił droższą wersję butów wykonaną ze skóry kangurzej, która jest bardziej wytrzymała. P. U. od 25 lat gra w piłkę, dwa lub trzy razy tygodniowo po 1,5 godziny dziennie. P. U. po grze umieszczał buty w pudełku, a co pewien czas przecierał buty wilgotną szmatką i smarował pastą, którą zakupił razem z obuwem. Poprzednio powód też grał w obuwiu marki adidas, które służyły mu prawie trzy lata.

Dowód: paragon z dnia 7.12.2011 r. k. 4;

przesłuchanie powoda k. 39;

Przed upływem pierwszego roku użytkowania butów, pojawiły się w nich wady w postaci odklejenia się materiału od cholewki oraz odklejenia się cholewki od podeszwy. W dniu 18 listopada 2011 r. P. U. zgłosił reklamację u strony pozwanej i zażądał naprawy lub wymiany obuwia. Pomimo upływu 14-dniowego terminu strona pozwana nie ustosunkowała się do reklamacji.

Dowód: zgłoszenie reklamacyjne z dnia 18.11.2011 r. k. 5;

przesłuchanie powoda k. 39;

Po upływie 14-dniowego terminu, powód zadzwonił do sklepu strony pozwanej i został poinformowany telefonicznie, że reklamacja została uwzględniona i dokonano naprawy obuwia. Powód odebrał towar w dniu 9 grudnia 2011 r. , uszkodzenia zostały posklejane tj. podeszwa została przyklejona, a materiał już nie wystawał.

Dowód: zgłoszenie reklamacyjne z dnia 18.11.2011 r i pokwitowanie odbioru towaru k.

5;

przesłuchanie powoda k. 39;

Powód ponownie zaczął użytkować obuwie zgodnie z przeznaczeniem. Podczas pierwszego treningu doszło do odklejenia się materiału i cholewki, co widoczne było zarówno po zewnętrznej jak i wewnętrznej stronie buta. W większym stopniu w prawy butcie, natomiast w lewym butcie, w większym zakresie od wewnętrznej strony buta.

Dowód: przesłuchanie powoda k. 39;

ogłędziny obuwia k. 38;

W dniu 30 grudnia 2011 r. powód ponownie zgłosił reklamację żądając wymiany lub zwrotu pieniędzy. Na zgłoszeniu reklamacyjnym odnotowano, że jest to druga reklamacja. Tym razem reklamacja została odrzucona, a sprzedawca stwierdził, iż opisane uszkodzenia mają charakter mechaniczny (szarpnięcie, zahaczenie).

Dowód: pismo strony pozwanej z dnia 3.01.2011 r. k. 6 verte;

Pismem z dnia 19 stycznia 2012 r. powód odstąpił od umowy sprzedaży z dnia 7 grudnia 2010 r. i wezwał stronę pozwaną do zwrotu ceny w kwocie 359 zł.

Dowód: pismo powoda z dnia 19.11.2011 r. k. 7;

Strona pozwana w odpowiedzi na powyższe pismo, podtrzymała swoje dotychczasowe stanowisko i stwierdziła, iż za pierwszym razem dokonała naprawy grzeźnościowo i w związku z tym nie było podstaw do uznania reklamacji.

Dowód: pismo z dnia 22.01.2012 r. k. 8;

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

W rozpoznawanej sprawie powód domagał się zwrotu ceny zapłaconej za zakupione u strony pozwanej obuwie sportowe na podstawie art. 8 ust. 4 ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. nr 141, poz. 1176 ze zm.).

Strona pozwana nie kwestionowała sprzedaży powodowi butów i złożenia przez niego reklamacji. Nie zgadzała się jednak z charakterem uszkodzeń obuwia.

Spór sprowadzał się zatem do rozstrzygnięcia kwestii, czy towar był niezgodny z umową, a w związku z tym czy powodowi służyło prawo do odstąpienia od umowy.

Sytuację powoda jako konsumenta w omawianym stosunku prawnym określa powoływana na wstępie rozważań ustawa. Konsumentem jest osoba fizyczna, dokonująca czynności prawnej niezwiązanej bezpośrednio z jej działalnością gospodarczą lub zawodową. Powód spełnia wszystkie przesłanki do uznania go za konsumenta w rozumieniu tej ustawy, ponieważ nabył rzecz ruchomą w celach niezwiązanych z działalnością zawodową lub gospodarczą.

W myśl art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego, sprzedawca odpowiada wobec kupującego, jeżeli towar konsumpcyjny w chwili jego wydania jest niezgodny z umową; w przypadku stwierdzenia niezgodności przed upływem sześciu miesięcy od wydania towaru domniemywa się, że istniała ona w chwili wydania. W przypadku indywidualnego uzgadniania właściwości towaru konsumpcyjnego domniemywa się, że jest on zgodny z umową, jeżeli odpowiada podanemu przez sprzedawcę opisowi lub ma cechy okazanej kupującemu próbki albo wzoru, a także gdy nadaje się do celu określonego przez kupującego przy zawarciu umowy, chyba że sprzedawca zgłosił zastrzeżenia co do takiego przeznaczenia towaru (art. 4 ust. 2 ustawy).

Odnosnie przesłanki niezgodności towaru konsumpcyjnego z umową to wskazać należy, iż **towar, wobec braku odmiennych postanowień umowy, powinien wykazywać określone właściwości. Towar jest uważany za niezgodny z umową w przypadku, gdyby nie posiadał określonych cech, np. nie nadaje się do celu, do jakiego jest zwykle używany. Towar powinien nadawać się do zwykłego przeznaczenia i posiadać właściwości charakteryzujące towary danego rodzaju, czyli nadawać się do celu, do jakiego tego rodzaju produkt zwykle jest używany.** Natomiast, gdy korzystanie z produktu może być z jakichkolwiek przyczyn ograniczone to konsument powinien mieć wiedzę w tym zakresie, aby mógł podjąć odpowiednią decyzję.

Zgodnie następnie z **art. 8. ust. 1 cytowanej powyżej ustawy** z dnia 27 lipca 2002 r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie kodeksu cywilnego, jeżeli towar konsumpcyjny jest niezgodny z umową, kupujący może żądać doprowadzenia go do stanu zgodnego z umową przez nieodpłatną naprawę albo wymianę na nowy, chyba, że naprawa albo wymiana są niemożliwe lub wymagają nadmiernych kosztów. Przy ocenie nadmierności kosztów uwzględnia się wartość towaru zgodnego z umową oraz rodzaj i stopień stwierdzonej niezgodności, a także bierze się pod uwagę niedogodności, na jakie naraziłby kupującego inny sposób zaspokojenia. **Jeżeli sprzedawca,**

który otrzymał od kupującego żądanie określone w ust. 1, nie ustosunkował się do tego żądania w terminie 14 dni, uważa się, że uznał je za uzasadnione. (ust. 3).

Mając powyższe na uwadze i przenosząc powyższe rozważania na grunt rozpoznawanej sprawy wskazać należy, iż powód wykazał, że nabyty przez niego towar, tj. obuwie, które zakupił u strony pozwanej jest niezgodny z umową ponieważ doszło do odklejenia się materiału od cholewki i podeszwy od cholewki. A zatem powód wykazał, że zakupione obuwie **jest niezgodne z umową ponieważ nie posiada określonych cech tj. nie nadaje się do celu, do jakiego jest zwykle używany, czyli do gry w piłkę.** Powód zgłosił reklamację w dniu 18 listopad 2011 r. jak wynika ze zgłoszenia reklamacyjnego (k. 5), a strona pozwana nie wykazała w żaden sposób, nie przedstawiając w tym zakresie żadnego dowodu, aby ustosunkowała się do zgłoszonej reklamacji w terminie 14 dni. **W związku z powyższym uznać należało zgodnie z cytowanym powyżej art. 8 ust. 3, iż strona pozwana uwzględniła reklamację.** Tym bardziej, iż następnie w telefonicznej rozmowie z powodem, przeprowadzonej z inicjatywy powoda, już po upływie terminu do rozpoznania reklamacji, jak zeznał powód, a Sąd dał mu wiarę, poinformowała powoda, iż obuwie zostało naprawione. W dniu 9 grudnia 2011 r. powód odebrał zatem naprawione buty co zostało potwierdzone zarówno co do daty, jak i sposobu rozpoznania reklamacji w dokumencie zgłoszenia reklamacyjnego (k. 5).

W tym miejscu podkreślić również należy, iż art. 8 ust. 3 cytowanej powyżej ustawy **statuuje** istotne z praktycznego punktu widzenia **domniemanie prawne**, że sprzedawca uznaje żądanie kupującego naprawy lub wymiany rzeczy za uzasadnione w sytuacji, gdy nie ustosunkował się do tego żądania w terminie 14 dni. Regulacja ta ma charakter ochronny wobec kupującego, służy zdyscyplinowaniu sprzedawcy, uniemożliwia mu przeciąganie w czasie rozpatrzenia złożonej reklamacji. Oczywiście domniemanie to ma charakter wrzuszalny, co oznacza, że dopuszczalne jest jego usunięcie przez sprzedawcę za pomocą dowodu przeciwnego. Dowód taki polegałby na tym, iż pomimo braku ustosunkowania się do żądania kupującego w terminie 14 dni, sprzedawca nie uznał tego żądania za uzasadnione. Jednakże w rozpoznawanej sprawie strona pozwana takiego dowodu przeciwnego nie przeprowadziła, **a to na stronie pozwanej w sytuacji nie rozpoznania reklamacji w terminie 14 dni, ciążył obowiązek wykazania, iż pierwsza naprawa, jak twierdziła, miała charakter grzecznościowy.** Należy przy tym podkreślić, iż strona pozwana, jak wynikało z dokumentów złożonych do akt sprawy tj. drugiego zgłoszenia reklamacyjnego i korespondencji prowadzonej pomiędzy stronami, dopiero od drugiej reklamacji kwestionowała zasadność reklamacji zgłoszonych przez powoda, twierząc, że wydany przez nią towar był zgodny z umową, natomiast uszkodzenia obuwia mają charakter mechaniczny do których doszło na skutek nieprawidłowej eksploatacji. Twierdzenia swoje strona pozwana opierała na prywatnej opinii z dnia 3 stycznia 2011 r. sporządzonej dla strony pozwanej w toku postępowania reklamacyjnego, która jednak w toku postępowania sądowego ma charakter tylko dowodu z dokumentu prywatnego. W toku procesu strona pozwana nie przejawiała żadnej innej inicjatywy dowodowej, gdyż złożony wniosek o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka M. N. i przesłuchania strony pozwanej, pozwana spółka ostatecznie cofnęła (k. 37). Powód pierwotnie złożył wniosek o powołanie dowodu z opinii biegłego sądowego, który został jednak przez Sąd pominięty, wobec nieuiszczenia stosownej kwoty celem pokrycia wydatków związanych z przeprowadzeniem tego dowodu.

Mając zatem powyższe na uwadze Sąd dał zatem wiarę przesłuchaniu powoda, że odklejenie się materiału od cholewki oraz odklejenie się podeszwy od cholewki wynikały z niezgodności towaru konsumpcyjnego z umową, a nie, jak twierdziła to strona pozwana, miały charakter mechaniczny. Powód wskazał dokładnie przyczyny zakupu obuwia, opinie jakimi się kierował w powyższym zakresie, cel zakupu, zeznał w jaki sposób użytkował obuwie i konserwował obuwie. Powyższe zeznania są spójne, logiczne i wzajemnie się uzupełniają z dokumentami złożonymi do akt sprawy tj. dowodem zakupu obuwia, zgłoszenia reklamacyjnego, korespondencji prowadzonej między stronami.

Jeżeli kupujący, z przyczyn określonych w ust. 1 art. 8 cytowanej powyżej ustawy, nie może żądać naprawy ani wymiany albo jeżeli sprzedawca nie zdoła uczynić zadość takiemu żądaniu w odpowiednim czasie lub gdy naprawa albo wymiana narząłaby kupującego na znaczne niedogodności, ma on prawo domagać się stosownego obniżenia ceny albo odstąpić

od umowy; od umowy nie może odstąpić, gdy niezgodność towaru konsumpcyjnego z umową jest nieistotna. Przy określaniu odpowiedniego czasu naprawy lub wymiany uwzględnia się rodzaj towaru i cel jego nabycia. (ust. 4).

Przepis art. 8 ust. 4 cytowanej powyżej ustawy, reguluje zatem konsekwencje niezgodności towaru z umową, stanowiącej podstawową przesłankę odpowiedzialności sprzedawcy względem nabywcy towaru konsumpcyjnego. Kolejność uprawnień przysługujących konsumentowi w razie niezgodności towaru z umową nie jest uzależniona wprost od ich charakteru i wagi tej niezgodności. Zgodnie z komentowanym artykułem uprawnienia kupującego są związane z niezgodnością z umową. Niezgodność wystąpi w razie naruszenia którejkolwiek z wymienionych w art. 4 przesłanek domniemania zgodności towaru z umową. **Ustawa, stanowiąc o możliwości żądania przez kupującego, ogranicza jednocześnie jego zakres w pierwszej kolejności do naprawy towaru albo do wymiany na nowy**. Wybór określonego uprawnienia należy do kupującego, samo zaś uprawnienie do żądania stosownego zachowania sprzedawcy ma charakter prawokształtujący [Tak np. E. Ł., Prawo umów konsumenckich, W. 2002, s. 401; W. K. (w:) J. R. (red.), System prawa prywatnego. Zobowiązania - część szczegółowa, W. 2001, s. 102.]. Wykonanie uprawnienia przez kupującego, tj. złożenie sprzedawcy stosownego oświadczenia, kreuje po stronie tego ostatniego obowiązek zadośćuczynienia (zgłoszone przez kupującego żądanie stanowi źródło zobowiązania sprzedawcy), który może być realizowany także na drodze sądowej. Sprzedawca może zwolnić się z obowiązku wykonania zgłoszonego żądania tylko w przypadkach ustawą przewidzianych i spoczywa na nim ciężar dowodu wykazania przesłanek usprawiedliwiających odmowę. **Wybór uprawnienia należy, zatem do kupującego i zgodnie z treścią komentowanego artykułu ma charakter rozłączny, tj. zgłoszenie jednego żądania wyklucza jednocześnie możliwość dochodzenia wykonania drugiego**.

W związku z powyższym wobec tego, iż sprzedawca tj. strona pozwana nie zdołała uczynić zadość pierwszemu żądaniu powoda tj. naprawie lub wymianie towaru, powód zgodnie z uprawnieniem wynikającym z art. 8 ust. 4 w/w ustawy, zasadnie mógł odstąpić od umowy.

Pokreślić przy tym należy, iż doprowadzenie towaru konsumpcyjnego do stanu zgodnego z umową poprzez naprawę rzeczy, polega nie tylko na usunięciu wszystkich ujawnionych niezgodności wynikłych z przyczyn w niej tkwiących, a także na skuteczność tej naprawy, co oznacza, iż usunięto niezgodności w sposób eliminujący możliwość ponownego wystąpienia tych samych niezgodności. Nie każda bowiem naprawa, lecz tylko naprawa skuteczna przywraca możliwość niezakłóconego korzystania z rzeczy zgodnie z jej przeznaczeniem. (por. wyrok SN z dnia 26. (...) II CKU 35/96, Prok. i Pr.1997, nr 4,s. 26).

Sąd przy tym nie miał wątpliwości, iż niezgodność ta miała charakter istotny, skoro uniemożliwiała powodowi korzystanie z rzeczy zgodnie z jej przeznaczeniem. Rozklejenie się obuwia w sposób powyżej opisany uniemożliwiało bowiem wykorzystanie go do celu do jakiego jest używany.

Zgodnie z art. 10. 1 cytowanej powyżej ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie kodeksu cywilnego, sprzedawca odpowiada za niezgodność towaru konsumpcyjnego z umową jedynie w przypadku jej stwierdzenia przed upływem dwóch lat od wydania tego towaru kupującemu; termin ten biegnie na nowo w razie wymiany towaru. Jeżeli przedmiotem sprzedaży jest rzecz używana, strony mogą ten termin skrócić, jednakże nie poniżej jednego roku. W przedmiotowej sprawie termin ten nie uległ przekroczeniu, gdyż niezgodność towaru konsumpcyjnego z umową wystąpiła jeszcze przed upływem roku od daty wydania towaru.

Mając, zatem powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w punkcie I wyroku.

Orzeczenie o kosztach procesu, jak w pkt II wyroku, znajduje swoje uzasadnienie w przepisie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. oraz w przepisie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. oraz § 2 i § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu z dnia 28 września 2002 r. (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.). Stosownie do przepisu art. 98 § 1 k.p.c., strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). W niniejszej sprawie, zatem strona pozwana, jako

przegrywająca proces ma obowiązek zwrócić koszty procesu na rzecz powoda na które składała się opłata sądowa od pozwu w kwocie 30 zł.

Z:

1. odnotować;
2. odpis doręczyć peł. strony pozwanej wraz z uzasadnieniem;
3. kal. 14 dni.